

מוחין דפנים דפנים ע"ד כוחת מלת באהבה של המצודה
עד מנן באברהם כח' דקדור והוא צמחית דז"רן הפרטים
דצ"ן דצ"ן והכוללים דכ"ד שעות כח"ל די בזה [עיין בקפ"ה
אות ליעקב דק"ה אות ל"ה] ודע כלל אחד דכ"ו שזכר
עבין תיקון ז"רן הכוללים אינו עולה צ"ס ז"רן הפרטים
הנחמדים באותה העבודה דצ"ללס הם ועיין בעד הכוחות
דרוש י"רע צית מועד יע"ש:

ג

דע דעל ד"ו הוא רוח עבין ברכת המעביר שהוא
המשכת המוחין דז"א אחר מלות לילה דהיינו צמח'
פצ"ס שמוחזבים למטה יע"ש בקפ"ה ר"ש דל"א ע"א [ד"ה"י]
[זה סי"ד לעיל ד"ה נעלא כללו של דבר וכו']:

עוד

יש צמחה אחרת הנמשך צמחית ו"ק דגדלות
צמלת אחד והוא דהנה טודע ד"ש ג' צמ"י ככו'
בקפ"ה כה"ש דל"ז ע"א ובשער הכוונות דרוש סי"ו החפלות
והם כלים פנימיים ואמלעיים וחילוכיים ובחפלה שחית הוא
צירור ותיקון דצמחית כלים פנימיים ומנחה הוא תיקון
אמלעיים ובשרצית תיקון כלים חילוכיים אך צמחית הכלים
הפנימיים אפילו שמשחלקים המוחין אחר חפלה שחית אחרי
בחפלה מנחה ודוקא צמחית ו"ק דגדלות דמולד אינו ולא
לאבא ובחפלה ערצית חחרים הו"ק דמוחין דגדלות דצמח'
כלים פנימיים דל"ז אחר של הק"ש ככו' בקדור
יע"ש ועיין ש' הכוונות דרוש חפלה המנחה דרוש א' בעבין
חפלה המנחה וכו' ודרוש א' בחפלה ערצית ד"ה ועבין
ברכה אצות ודרוש ה' דק"ס דיו"ל יע"ש כ"ש דכו' ע"ב [ד' ע"ג]
י"ד ע"ג] שער הכוונות פ"ה:

ג

טודע דזווג דחפלה שחית הוא דיעקב וטל דתפ"י
המנחה הוא דז"א ולאה דחפלה ערצית הוא דיעקב

ולמעלה

ולאה מן החזק דז"א ולעט"ה ככו' דצ"ר דצ"ו צכ"ע ועיין
שער הכוונות דרוש ה' דעמידה צמלת מלך עוזר ובשער
הגלגולים דכו' יע"ש וזוד"י דל"ן זה אלא צמחית כלים
פנימיים ועיין עוד שם דרוש סי"ו החפלות שנתן טעם
דצ"ו ח"ל שם בקי"ר הכה הזווג דחפלה שחית הוא מן
יעקב וטל מן החזה דז"א ולעט"ה וטעם הוא מוצן כה"ש
אל"ינו בעבין אל"יות יעקב וטל שם לעט"ה מן החזה
דז"א כי הטעם הוא לפי שסיקוד דל"זא מחפשת עד
החזה ולכן האורות אשר למעלה מן החזה צ"ן אותם לאבא
צ"ן אותם דל"זא הם אורות מוכסים וקשוחים אבל למטה
מן החזה כשלים ונפקק הסיקוד דל"זא נחגלו האורות לאבא
ולכן שם יעקב יכול לעשות שם כנגד מנחה כי הוא
נעשה האורות לאבא וטל גם היא ניתנת שם כנגד האורות
דל"זא המגולים כי היא נעשית מהם והנה כאשר אינו
עילאה נחפשו כל הכה"י שבה הו"ק ז"א ונעשו לה מוחין
גמורים שהוא צמחית הכה יש בעבין זה צ' צמחית וכו'
אבל צמחה אין בזה מוחין גמורים כמו צמחית לפי שאין
ככנסים ומחפשים צו ג"ר דמוחין רק ו"ק דמוחין דל"זא
דגדלות ולא ו"ק דגדלות דל"זא ולכן אין צמחה צמחית
יעקב נמלא כי אינו נעשה אלא מן החזה של ז"א ולמעלה
מן הארת המוחין דרק דמולד אינו לכן ילחמה ג"ב רחל
למטה מן החזה מלכד לאה שילחמה למעלה מן החזה ולכן
היו שם צ' זווגים אחד צ"יג מדות וכו' אבל עתה שאין
שם רק מוחין דרק נמלאו שהם עומדים למעלה בח"י
עליון של קומה ז"א אי"כ אין שם מקום אל"יות של יעקב
ורחל למטה מן החזה ולכן אין צמחה רק זווג א' של ז"א
עלמו ע"ש לאה מן החזה ולמעלה וכו' ובחלות הלילה א'
הוא הזווג ד' באופן אחר והוא זווג דיעקב ולאה צפ"י ז"א
והם שוים בקומתם וכו' עוד כחצ דצ"ו דרוש ד' דק"ס
דיו"ל ז"ל וכחזור לעבין כי עתה בעת הק"ש שגל המטה
אין לו רק מדריגה א' לצד מן הב' התי אשר היא מקיטין
ל"חמ"ה

לחמתקן פצ"ס באופן זה כי עתה צליל צ' ומשחלקים המוחין
ח"ל דיוס א' וכנסים ומחפשים צמחית כקדור הח"ל
עד חלות וכו' יע"ש נמלא עתה דצ"ל יוס כחשך צ' צמח'
יחד צמחית אצ"ל של אוחו היום וצמח' פצ"ס של יוס הקודם
אשר כבר נחמנו צמחית המשכת המוחין דל"זא יוס המול
ועד"ו צ"ל יוס ויוס שצמחית ככו' שם עד שנמלא שוים ה'
של השצוב עולים ז"רן דיוס א' למדריגת א"ל והז"רן דיוס
צ' ציוס ו' והז"רן דיוס ג' ציוס שבה וכו' ועבין זה ל"ע רב
כה"ש הוא עלמו צ"ש ד"ה ע"א ד"ה והיחודים [ד"ה ע"ד]
ז"ל כי השפע הנמשך לצ"ע צ"ל יוס באשרי ובחפלה לדוד
ובקום אל ה' אינו מהצדדים שעלו באותו היום אלא
מהצדדים של יוס הקודם ול"ל מחול לשבת וי"רע ומהם
לחול ומכללות לפרעות ע"כ:

א"כ

צ"ל זמן וד' זמרים אלו של הכ"ד שעות שהם
ומחילת הלילה עד חלות ומחלות עד הצוקר וכן
מהצוקר עד חלות היום ומחלות היום עד הלילה כל קדר
המשכת המוחין שחפלות ההם שהם דפרעות אותה חפלה
והק"ש צמחילה אחרת מושכים מוחין לז"רן ע"י הצדדים
שאלו מצדדים ללורך צ"ן ותיקון אצ"ל צמחית ז"רן דל"זא
היום שמועד צו ולא צמחית יוס שצ"ר כח"ל זה על ידי
אחרת כל קדר החפלה עד מלת באהבה של העמידה
שנחמקים ז"רן צמחית אצ"ל ומחילת באהבה וא"לך הוא
צירור ותיקון מוחין דז"רן דיוס שצ"ר דחשך מהם תיקון
צמחית מוחין דפנים [עיין בקור"י ש"ש ח"א צ"ש"ך פ"ט ו"ש:]

וכן

כל קדר המשכת של המוחין דמולד אינו שצמח'
ככנסים רק דמוחין דגדלות דל"זא צמלת אחד וכנסים
לשכנס צמלת צרוך שם וכן כל ל"ס דל"זא דצמחית אחו'
הוא צמחית פרעות דז"רן דל"זא פרט [צמח' צ"ן דצ"ן] של
ד' צמחית הח"ל והוא צמחית אצ"ל דל"זא היום עלמו
ולא דיוס סקודם כח"ל ואח"כ צצרוך שם צמלת ועד אלו
מושכים כל צמחית מוחין דפנים דיוס הקודם לז"רן הפרטים
וגם לז"רן הכוללים של הכ"ד וצמחית מוחין דל"זא של ז"רן
הכוללים דכ"ד שעות אין אחרת מוכוונים צו שצ"ר הם צו
בחפלה אל"יות מששת ימי צמחית ובשער הכוונות דרוש
ה' דק"ס שעים כחצ ח"ל הלריך לעכ"ר לפי שהנה היא
אז מקבלה הארה על ידי צעלה ולכן רלה לחחזיה פצ"ס
ש"ס"ו ש"ס"ה ש"ס"ה ולא מה עשה הפ"ל ה' אלהים תרדמה
על האדם שהוא ז"א ולא אשתא"ר צ"ה רק קיט"ה דל"זא
וכ' ר"ל מדה החיים פ"י שעתה חז' ז"א להיותו כצמחית
כמדוה שלא היו צמח אל"יותו רק ו"ק צלצד ובהיות חוזר
אל מדוה הא' אין צו כה להאיר צמחית להשפיע בה וכו'
יע"ש ומחילת הדרוש ח"ה עלמו נראה ג"ב שלא כחצ הרצ
ש"ס ז"ל שם צמחית המעביר צ"ו מקומות שם צ"ל קע"ב
ד"ה ידוע וכו' [ד' ע"ג] וכן צ"ה וצליל וכו' לכו"ן כל
קדר צ"ן ותיקון אצ"ל לז"רן הכוללים דכ"ד רק שמשחלקים
המוחין ע"י א"ל ח"ל עד חלות ולזה אלו אומרים ברכת
החפ"ל ואח"כ חכך כחצ ח"ל ולא נכנסת ועולים לחק א"ל
ומחפשים מוחין ומחזיבים הז"רן וכותן לה כלי ודוחא יע"ש:

נמצא

כלל העולה דק"ס שגל המטה הוא צירור
ותיקון ל"ו צמחית והוא באופן זה ומחילת
שע"ש עד מלת אחד הוא דוקא המשכת ו"ק דמוחין דג'
לז"רן דכלים פנימיים כמו שצ"ר לקמן צמ"ד ד"ה עוד יש
וכ' עוד יש המשכת ו"ק דג"ד צמלת אחד מולד אינו ע"ד
התי ועוד נחוסף צמחית זה שמשכים עוד ג"ר דל"זא
ול"ס שלם דל"זא צמלת צרוך שם ככו' בקדור והם דז"רן
הפרטים דצמחית [צ"ן דצ"ן] ומחילת זמן חקונם צמחית הלילה
כח"ל וכע"ד עוד צמחית אחרת צמלת צרוך שם כל צמח'

דאינא לכן אין צו כח להמשיך רק מחילת דאזא ודאינא
בלבד כחי ולכן אין נכנסים רק המוחין דו"ק דגלות דמלך
אינא ולא יתח כחי' ולכן גם הזווג טהור הוא תחתון והוא
יעקב ולאה זהויות למטה וזן המזה בלבד וכו' יע"ש:

נמצא

מכל זה דסגורם להיות הזווג דוקא דיעקב
ולאה ולא זרמל הוא יען דאין נכנסים צו"א
רק ו"ק דמוחין דגלות דא"א אשר על ידם ילאו צחינת
יעקב ולאה דאם היו מתפשטים כל המוחין אפילו דגלות
דא"א היה יולאח ג"כ צחינת רחל וצחינת המרי דאינא למטה
כז"ל ויהיה הזווג ג"כ דיעקב ורחל אשר זה עלמו הטעם
דנקטו כאלו ג"כ צשער הכוונה דרוש ד' דק"ש שעה וזודאי
דאין זה אלא צכלים פנימיים דוגמת הפלת ערצית דאילו
צכלים חיצוניים דתפלת ערצית וכלים אמלעיים דתפי' ונחמה
מתפשטים המוחין עד למטה צכה"י ויש זווג דיעקב"ר צצרכת
שים שלום כחי' צבונו שים שלום יע"ש. וא"כ נמלא דאין
נכנסים צו"א צק"ש שעה צכלים אלו דפנימיים רק ו"ק
דא"א ולא עוד ומה שצכנסים אח"כ צמלת צרוך סם ג"כ
דאינא וללם שלם דאזא אפטר שהוא צצחינת צ"ן דצ"ן
הנחקרים צחמילת הלילה כז"ל דמתכ"ס כל צחינת המרי
ו"ק וג"כ דאינא וללם דיי"ק דיי"ק וכן מוחין דפנים כז"ל
[עיין צקונטר ש"ס ח"ב צק"ש דיו"ל דרוש א' אות י"ב מ"ש]:
מ"ש שם צקדור צחוד היה לזון וז"ל וצבולת קריאת
צרוך סם ינסרו ז"ן ויעלו לכה"י דחי' וכו' וצו"א

דאמא

כאמר לחיק עיני עי"ה ש"מ פ"ח ועיין לקמן צמלת ועד אות ה':
(ה) שמע ישראל כל סדר הכונה של ק"ש
שעה נחצאר צאורך צש

הכוונה דרוש צ' וג' וד' וו' דק"ש דיו"ל וצפניה
דרוש ק"ש וצניה שכ"ו פ"ד קחטו ומסס ומסס חצין כל
קדר של ד' חלקי הק"ש צקדר המעכה אמרי דקטנות ודגדי
אשר אין כולם שיים וכ"א מנוונה ומצירחה הקודמת אליה
וצפטר מצ"ש דף קכ"ו וגם עוד סיני שיש צק"ש שעה
לדריך להמשיך ר"י העליון ותחתון לזוכך כלי ורוחא דאינא
וז"ן והכל כחי' צקדור ק"ש שעה והוא מו"ש רבינו צש
הכוונה דרוש ח' ומדכו"י הלילה וזכר עוד צכ"ו וצניה
סג"ל פ"י וצשער מחצ"ש צ"ת צראשית על מ"ש צזוכר
ד"ו ומרשח נסח דק"ל"ה ש"י י"ב ופי' חיי שרה ושער רח"ק
יחוד י"ט ד"ן וצפטר עו"ת דרוש ק"ש שעה ושאר כל סדר
מוצטע אמירת ק"ש אין סיני משאר הק"ש והכל כזר הארכת
צק"ש דיו"ל ומסס חצין ועיין שם צמלת ישראל ושאר פרטי
הכוונה הסוספת צק"ש זאת כל"ן לקמן צק"ד כ"א צמוקמו
וגם פלפול עלום לקמן צענין הכלי דנוקצא להרצ זמרת
האזן ועיין מ"ש לעיל צמלת המפיל חצלי טנה יע"ש:

ובעיני

ציורוי רפ"ח הנצרכים צמלת שמוע ל"ל מתי
עלו להק"ק דצריאה וגם מחיזה צחינה הם
עיין לעיל א"ך יש צרורים דצחינת ז"ן דכ"ד שעות וכן
דפרטות כז"ל צצרכת המפיל צחקירה א' יע"ש ומסס תלמוד
ועיין עוד צענין עליהם מהק"ק דצרי' מ"ש צק"ש דקרצנות:

(ג) שם

צמלת ישראל דשבת כחצ"ל יכוין להמשיך
נה"י וחגיית דה"פ כה"י וחגיית דפני' דישקו"ת
עם המוחין וכו' הנה צק"ש זאת שעה צליל צצ"ק לע"ד
ליע מכוה טעמים א' דלא כזכר סדר אמירת ק"ש שעה
צליל ש"ק כמו שזכר צחול סם צשער הכוונה דרוש ק"ש
ולא צשום מקום דצצרי הרצ ז"ל ומסופקני אס יש לכוין
צו דאפטר שאינו מהרצ ש"ש ז"ל שחית אס צאנו לכוין צה
והוא להמשיך המוחין שנסתלקו ומחמילת הלילה עד חלות כמו
צחול כדי להזווג ז"א עם לאה צחלות הלל כל חלות ראשי
הוא זווג ז"א עם לאה [ואין צהם הסתלקו] ואחר חלות הוא זווג
ז"א ורחל כחי' צש' הכוונה דרוש ק"ש שעה ע"ד [דעי"ג כחי' א]

והוא דרוש שחריה של שבת וד"ק והוא דרוש א' צענין
סיני החפלות יע"ש נמלא דחין הסתלקות המרי כלל מזו"ן
צחלות ראשונה וא"ת דמסתלקים צתפי' הלילה רגע ואח"כ
חוזרים סכף דאי לל תיעא הכי א"ך אלו אומרים צרכת
המפיל חצלי טנה מ"ע הרו"א יראה דאינו כן והוא סכתצ צקדור
להמשיך ו"ק דמוחין דגלות דישקו"ת הלל כזר נמוחו כל
המוחין דמקיפים דלח"ד דללם דישקו"ת להכנס צו"א צק"ש
וענינה דערצית וצרכת ועיין טבע וקדוש כחי' כל זה צש'
הכוונה דרוש ערצית ש"ק יע"ש"צ כל דבר צמוקמו וא"כ צחי'
המסתלקים הם צחינה הח"ל ואס צאנו להחזיר המרי ססס
לד"ך להחזיר כולם יחד כל הפנימיים והמקי' דערצית וצרכת
ועיין טבע וקדוש ומה לל חכר כלל צקדור לכוין צק"ש של
צצ"ק כן והיע"א:

ועוד

כמה פרטי שאלות אס ק"ש זו של צצ"ק הוא
צצחינת ז"ן דמלך הז' צעל חנו שזמן תיקונו
הוא צצצח כחי' צשער המולות פרשת צהר וצפי' עו"ת ד"ו
ע"א ודרוש מועדים ושער הכוונה דרוש י"ע דרוש צית
מועד א"א דעדין לא נחשבו להם מוחין דכה"י דישקו"ת כמו
שנחשבו לכל מלך ומשנה מלכים חגיית כה"י צכל יום מרי
ימי הסבוע כדי שעתה צליל שבת ימשך מק"י ל"ע דללם
דישקו"ת [עיין מ"ש לקמן צהקדומה כוללת תפלת ערצית ליל
ש"ק] ועיין צפטר עו"ת ד"ו ושער המולות פרשת צהר נראס
דנעשה תיקון לנוקצא מלך הז' מחליו עם ו"ק יחד יע"ש"צ
ואס הק"ש זאת דשבת היא לקלה ר' יסוד שהוא שאלו
הנחקר אצ"א ציום ר' ועמה צצצח מחמיל תיקונו צצחינת
פצ"ס כחי' צכ"ש צהקדומה המעציר דל"א ע"א וקוף ע"צ [דחי']
נצי ק"ש דחול אס כן היה לד"ך לכוין צו כמו צחול ולא
צצחינת המוחין מק"י ד"ל של ליל שבת וגם מתי נמשך מרי
דפצ"ס דצחינת ז"ן דיום ה' שלא נחקר צז"ס ר' רק צחי'
אצ"א וזה כזר כנגס הרצ ש"ש זלחיה צכה"ש דחיה קע"א
[דעי"ג ע"ד] וז"ל וליע מחול לצבת ומעצת לחול ומחול ליריע
יע"ש צדון שלו שבת עם יע"ש וכך קושי"א זאת מופלת צמכ"ש
דאינו צזו"ן דמלך הז':

ואפשר

דק"ש שעה לליל ש"ק הוא צזו"ן הכוללים
דכל טבוע שזוגס צצצח ולעולם צצחינת
המוחין המנשכים צק"ש זו אחי יודע מה צחי' הם וצרוך סידוע
ועיין להרצ תו"ח דכ"ד ע"צ וקכ"ב ע"צ וקל"ג טע"א:

ובן

הוא צזו"ן דכ"ד שעות דצחי' יום ש"ק והוא דצחי'
פ"ר הסכמה דזו"ן הנחקר צצצח כחי' צניה של
פ"ו ושער הכוונה דרוש שחריה של שבת דחי"ג ד"ה כונה
חש' עו"ת דשבת וכו' ע"ה ש"מ פ"ו יע"ש א"ך הוא ג"כ צכת:
עוד ל"ל מתי טכא צצצח ומחול דנומך צמלת ישראל
חגיית ונה"י דשחיה"י ישקו"ת ועד"ו צכוונת ק"ש
דיום שבת כחי' צכ"ש דק"ה ע"צ [ד"ד] ולא יהיה ע"ד ק"ש
דחול עיין מ"ש צמלת ישראל דק"ש דשבת הטעם קחטו ומסס:
ה' אלהינו ה' מרי דיקה מו"ש לא"א וישקו"ת
וכו' ולהמשיך ג' ע"צ עם סיב

דדעת דעי"י וכו' נתי צשער הכוונה דרוש הלילה דרוש ז'
וחי טער מאלנדצ"י דחי' ע"א פניח ק"ש שעה פ"ו ועיין
לעיל צמלת שמוע עוד לכוין צז"ס ועיין מ"ש לעיל צק"ש
דיו"ל צמלת הי' שכי' אות ג' יע"ש סטר אחת ליעקב צקוי'
חסדי דוד אות ע"ו [עיין צקונטר ש"ס ח"ב דרוש ח' מדכו"י
הלילה אות י"ב מ"ש]. מ"ש לכחצ"ד דאזא עיין לה"ה תו"ח
דקכ"ד ע"צ סכתצ שהוא לא"א יע"ש"צ וצו"א כחצתי לע"ד:
(ז) אחר צענין הזווגים כשהגיע התייפה לכה"י דחי'
וחגיית דא"א כחצ צקדור צ' צחינות דחי"צ
דחי"צ צזווג א' צ' יחד אחיה והו"ה צשילוב ולא כן כחצ
צקדור צק"ש דיו"ל וערצית וקרצנות לשם כחצ ג' זמ

אלא היא רחל הכוללת דכ"ד שעות ליום סקודם ועיין בנ"ט
 בהקדמת המעביר והשם חבין ועיין מ"ט ט"ס בלוח ה':
ועד צמלת ועד אחר גמר כונת המשכת מוחין מוחין
 לחיילות לאריא דבריאה וכו' יכוין להמשיך החב"ד
 דלמעלה בחב"ד ד"א ואחרי להמשיך חלום דמוחין דמלך
 אצ"ל נרנח"י שלם ל"א כל זה קודם קבלת החב"ד וזה יען
 ראייתו קדורים דמ"ט נפל בהם צדקת הכהנים ולא קדוה'
 הקדר לפיך והוא על סדר המשכת המוחין של הק"ש ועמידה
 ממש ואין לשנות ודי בזה לבקו צדקת הכונה ול"ל למה לא
 מליטו בחינת הקיפין צ"ק להמשיך ל"ל דללם וגם הכתב
 ע"י כפל החקדים כמ"ש בסינה קונס הכל כמדע לעבד
 ה' צבורה ועיין ט"ס בסקוד:

(ב) **ש"ס** בחול יכוין לתקן הכלי דמקו דרוין הסוללים
 דכ"ד שעות דמ"ק ודשבוט האו"א [כה"ש הקדמת המעביר
 בסופו] וכליל שנת הוא לתקן הכלי דמקצא דרוין הסוללים
 דכ"ד שעות דמ"ק ודשבוט האו"א וכוין בכללות צ"י תיבות
 לעולם ועד לנסור את זרין העומדים במקומם אצ"ל ולעלו
 לחיק דל"א ושם יחזרו פנים ומדווגים וכו' עיין צ"ח ט"ז
 ל"ה פ"ג שג"ל פ"ז ופ"ח פ"ג פ"ג כלל ד' ש"ה פ"ג כלל
 ד' ושם בחב"ד זה ע"ש ועיין עוד מ"ש לעיל בצרכת
 המפ"ל ג' הקירות ובפרט בחקירה ג' שהארכתי לדעת בח"י
 המשכת המוחין דרוין הסוללים ובפרט מה ערכם יע"צ:

והנה בענין הכ"ז אחוהו אלו הגומלים לה לבנין
 גופא ולקידה וכן כונה צדוהת שנה ציפור
 הארכתי צניח שליח פ"ג על מ"ש רצ"ו וכו' לענין כי
 כבר ביארנו כי תחילה מקבלת מכלפך א' ודלת אחד ע"י
 ז"א ואח"כ וכו' הנה לעיל מה כתב ט"ס רצ"ו ש"י זה
 נעשה למקצא כלי דרוין עם המין צ' ל"ח וצ' דלתות וצ"י
 ענבים דומד ע"כ השם נראה דכלי דרוין עם המין הוא
 בצחינת ע"כ קדם ושם צ"ן [ועוד דששער כ"ט פ"ג וצ"י
 כתב דשם צ"ן הוא המין והוא רוחא דגווה וצ"י כתב
 שהמין הם הצדורים ועיין שליח פ"ג כלל ע"ן] וכע"ז זה
 מליטו בכות ק"ש שניה צדקור להרש"ש דל שכתב לבוין
 בכל צחינות אלו והוא דצמלת צמכמ"ו אלו ממשיכים לנוקי
 הכ"ז ומכלפך שהוא הכלי והמין דיה דצחינת א"חא ו"א
 ואח"כ כתב עוד לבוין להמשיך ר"ו החתחון שהוא הכלי
 דילה כ"ו ט"ס צפירות בהקדמת הקדר שעי"ב כונת הר"ו
 והשתא ל"ל דמאחר שנעשה הכלי דרוין עם המין ע"י כ"ז
 אחוהו ומכלפך הכ"ו למה זה עוד להמשיך לה ר"ו החתחון
 שהוא הכלי כמ"ש צניח שג"ל פ"י ובספר ע"ת דרוש ק"ש
 שניה ובשער רוח הקדש דין יחוד י"ע ובספר מצ"ש דמ"ד
 ע"כ ובשער הכונות דרוש ח' דק"ש של הלילה ר"ל והוא
 כי הנה כל זה הכלי דיקוד והמין דנוקי הכ"ו הוא בצחינת
 הארת המוחין שקבלה היא שלא ע"י זוג אומנס אח"כ ע"י
 זוג שעולים ז"ן לחיק או"א אז כותן לה הר"ו הכ"ו ע"י
 זוג והשתא נמלא שותן לה צ"י צחינות אחד שלא ע"י
 זוג ואחד ע"י זוג וכל זה נעשה לה כלי [ח"ה ד' ק"ד
 ע"כ] אומנס עדין ל"ל דמה שנתן לה ע"י זוג הוא ע"כ
 קדם שהוא ר"ו הכ"ו אומנס השם צ"ן בעלמו שהוא בח"י
 רוחא דגווה שהוא כח העולה ח"ן מתי ניתן לה א"ת
 בצרכת ש"ס שלום של העמידה ליהא דשם הוא זוג להוליד
 נשמות כ"ו ט"ס צדק"א ובשער כוה"ק יחוד י"ע דהר"ו כותן
 לה כלילה לעשותה כלי ואח"כ צ"ש הוא להוליד נשמות
 יע"ש וא"ת דהר"ו הכ"ו הוא עלמו בח"י ט"ס צ"ן הכ"ו ומשמש
 לשתיים לכלי דנוקצא ולצחינת רוחא דש"י גווה ליהא
 צספר וצ"י דמ"ד ע"כ כתב דהר"ו הכ"ו הוא הכלי ושם

דחב"ד וחגיגה וכו' יע"ש והשם חבין וכע"ז ל"ל צמחין
 דצ"ס צמלת צמכמ"ו ושאר פרטי דקדוקים צמלת אחד
 כחב"ד בלוחה צ"ק דיו"ל יע"ש וצמלת ישרא א"ת צ' וכו':
ש"ס יכוין להמשיך הטיפה הכ"ו העורבת עם ח"ה
 אריא כ"ו צשער הכונות דרוש צ' וכו' ודי וי
 דק"ש דיו"ל ע"ה שבי פ"ד וצ"י:

(א) **ש"ס** יכוין להמשיך ע"כ וה"ג מחב"ד דל"א [פ"י
 שצבר נמשכו בחב"ד דל"א צמלת ה' חלטינו
 ה' ועמה נמשך לישורו ומקורו ליקוד דלמעלה שהם ר"ו
 העליון לאוחיות דיק"ב ויבא י"ע וכו' נח"י צשער הכונות
 דרוש הלילה דרוש ח' ופנ"ח פ"ז ע"ה שג"ל פ"י שער רוח
 הקדש יחוד י"ע דין שער תלמדי רצ"י פרשת בראשית על
 מ"ש ברוש ד"ו ופ"י כ"ה דקליה ע"ת דרוש ק"ש שניה
 יע"ש וכליל ש"ק הוא צח"י אריא ע"י וצחינת הכתב ועיין
 ע"ה ש"ע פ"ז והצ"ן זה:

(א) **ש"ס** להמשיך ויק דמוחין דגדלות דל"א לחב"ד
 וחגיגה ד"א ע"כ וי"ט ספרים שכתב ג"כ עם
 המוחין אלו דל"א חלו הויה דע"כ והויה פשוט בענין
 מוחין דל"א הכ"ו צדקור צכונת עמידה צמלת גומל חקדים
 פודים יע"ש ולקמן בצמכמ"ו ולע"ד נראה דכן ל"ל דרו"א
 סק"ש דע"כ שכתבם ה"ק דמוחין דגדלות דל"א והוא
 דצחינת כלים פנימים כ"ו צשער הכונות דרוש ח' מדרוש
 הלילה ד"ה וענין צרכת אצ"ו וכו' יע"ש ועיין מ"ש לעיל
 בצרכת המפ"ל צ"ה ולחקירה א"כ ד"ק אלו הם ג"כ
 לצחינת צ"ן דצ"ן הנחקן צחילת הלילה יע"ש וע"ש מ"ש
 עוד ט"ס בלוחה צ"ה עוד י"כ:

(ב) **ש"ס** כונה רוח רוח"ה צ"ק שניה נח"י צשער
 הכונות צ"ק שניה דרוש ט"ו ועיין שאר
 הלוחין זה צ"ק דיו"ל צמלת אחד א"ת ל"א יע"ש:

(ב) **בשכמ"ו** ט"ס יכוין להמשיך מוחין של הר"ו
 החתחון דחב"ד ד"א לחמין דחב"ד
 דנוקצא וכן צ"ה וכן דח"י כ"ו צשער הכ"ו דרוש ח' מדרוש
 הלילה צמלת אחד פנ"ח פ"ז:

(ג) **ש"ס** יכוין לעורר את הר"ו הזה החתחון ע"כ ט"ס:
 (ג) **ש"ס** יכוין ש"א"ו ג' מוחין דחב"ד [ר"ל ד"א ועיין
 שג"ל פ"י] בגולגלתא דל"א ועיין ט"ו הכונות
 ופנ"ח פ"ז דק"ש שניה דכתב דילה וכן צניח ט"ס כתב
 בגולגלתא דנוקצא קחט לא כתב ל"א שער רוח הקדש
 דין ועיין מ"ש לעיל צ"ק דיו"ל צמלת צ"ך ט"ס א"ת ג'
 יע"ש ועיין צשער הכונות דרוש ד' מדרוש הלילה א"ך הזוג
 הנעשה צח"ל הוא צל"א ורחל ירה לצ"א יע"ש ואם כן
 ל"ה כתב צדקור דל"א:

מלכותו יכוין להמשיך כו"ן שלו דנוקצא לעלות
 ט"ס ח"ן לל"ך זוג זה ד"א ע"ה ל"ת
 לה הכלי צחינת לעולם ועד ע"כ נח"י צפנ"ח ק"ש שניה
 פ"ז יע"ש ע"ה שג"ל פ"י שער הכונות דרוש ח' מדרוש
 הלילה ח"ן ט"ס ל"ך לל"ך לעלות דצ"ח כתב נפ"ס וצ"ח
 כתב רוח הילכך ל"ך לעלות שתיים וכתב כן להעלים
 ועיין בספר חו"ה דק"ו ע"כ ופקדון זה הוא דנוקצא
 ל"א דזוג דח"ה הוא ע"ה כ"ו צשער הכונות דרוש ד'
 מדרוש הלילה א"ך ל"ל א"ס כבר על"ט ט"ס לפקדון מה ענין
 עוד לבוין לקמן צמלת יעלמו חקדים צכוד לעלות נפשו
 לח"ן לצ"ח העליון הלא כבר העלינו פ"ה ועיין שער הק"י
 דע"ב ע"ד ח"ך צ"ח ח"ה ח"ה צל"א יע"ש ועוד למה נפשו
 ולא רוחו כ"ו כ"ן [ח"ה ט"ס] א"ך מדרוש י' דשער הכונות
 מדרוש הלילה וט"ס נראה דעלייתו הוא צח"ל ולא צל"א
 ונראה דח"ל ז"ה ח"ה רחל המומעטת ויודת צקוד
 נקודה צצ"א כ"ו צ"ח ד' דק"ש שניה צשער הכונות
 (ב"ה)

זה הלל לקמן בשער הכוונות דרוש ג' כתב דהזווג הוא שהזורים אותם המוחין עלתם שהם ציטות ונצורות שנקטו צנוקצא חזרים צ"ח ולא חזרו עונה נצחית יע"ש [לפיל סוף אות א'] ועוד דשתיים עולים לחיק ארץ ומחזוונים כח' צניח ש"ך פ"ט וצשער ט"ל פ"א ופ"י וצשער הכוונה וצכ"ח וא"כ איך הוא צמוחין יותר עליונים ולא סוף ג"כ ואיך יבא הזווג עם והיא צביטות ונצורות והוא צמחמות ומקדים דחצונה [עיין ע"ה ש"מ ספ"ד] ואיך עולים לחיק ארץ ונה"י דחצונה צמחה ומה נעשו מנה"י המדשים צעה הזאת ואיך הם ע"ג:

אמנם

ל"ל מ"ן ל"ן דלר"ך לכו"ן כא"ן לזכ"ר ציור"י הרפ"ח ללו"ך מוחין דפצ"ם כח' צקדור וכח' צמ"ש צהקדמת המעצ"ר אונם ע"ן זה נראה דצד"י רצ"ו צמ"ש ט"ל פ"י וצקשר ע"ה דרוש"י ק"ש טע"ה וצ"ה הכוונה דרוש ד' ו"י מדרוש"י הלילה וצפע"ה פ"ג דק"ש טע"ה יע"ש ועי"ן צמ"ש ח"י פ"י ופ"י שורש ע"ן מ"י מדשים דפ"ם אלו:

ג

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

ד

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

ה

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

ו

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

ז

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

ח

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

ט

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

י

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

אחר המצאת כל המוחין דפ"ים עד ונגן אצתהם וצרכות אמצעיות עד צרכת ש"ם שלום אז מחזוונים ז"ין למטה זווג להוליך וכן נכפילה אפ"ם כנדע [עיין ע"ה שפ"ו ספ"א וצשער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל ודרוש ה' דמ"א] לא כן כאלו שהוא זווג דאצ"ח לעשותה כלי פ"י ששילים למעלה צא"ח ומחזוונים ש"ם פצ"ם אשר לזה נקרה זווג זה צש"ם אצ"ח כח' צניח טע"ל פ"א יע"ש וש"ם חזרים אחר שנקטו חך הטקצא שהם ציטות ונצורות וכן חממות ומקדים ששאלו ע"ב ר"ש"ח דז"ח חזרים צו ומחזוונים ז"ין ונתן לה כלי ורחל ועי"ן צשער הכוונות דרוש ד' דק"ש טע"ה וז"ל ונדע שהמוחין שלו מלוצשים חוך נה"י דאימא וכל זה משתלק ממונו ויולא וככ"ס צרישא דטוקצא דז"ח ועי"ב נכמת וזה ע"ן נחשך עד חלח לילה ולא כצ"ר נכמת הטוקי ונחקה ולא חזרים המוחין למקומן צרישא דז"ח ומחזוונ צטקצא יע"ש ח"י מצולח צהדי"ח איך חזרים אותם המוחין צעל"ם צז"ח ש"ם למעלה צחיק ארץ ומחזוונים ש"ם צלוחם המוחין קודם קבלת מוחין דפצ"ם וזה ללא כהרצ זמרה הארץ שכתב לכו"ן הזווג הזה לעשותה כלי אחר המצאת מוחין דפצ"ם ועי"ן לעיל צקוף אות א' מ"ש יע"ש ואח"כ שכ"ר נדווגו ש"ם חזרים המוחין ח"י דאצ"ח להמשיך למקומם כמו שהיו צחילה למטה אצ"ח ציטות ונצו"י חוך הטוקצא ומחמות ומקדים ע"ג ר"ש"ח ולא עולים חממות ומק"י וע"ג ר"ש"ח דז"ח עם הצרכים דרפ"ח שכ"ר נצד"ו למו"ן עד ע"ב ק"ב דל"ק ומחזרים כולם יחד הישרים עם המדשים צקדור מוחין כל ד' צחיות לחזור ופ"ים חוך ז"ח והארתם לטוקצא ע"ד ח"י צקדור העמידה עד מנגן אצתהם יע"ש והכל כח' צקדור ק"ש טע"ה שסיד"ר ל"ן הרב ש"ש זל"ה"ה ודוק היטב ש"ם צקדור איך כתב אחר הזווג שכתבן זה כלי ורחל ז"ל אח"כ יכו"ן להמשיכם למקומם כמו שהיו צחתי אצ"ח ויכו"ן לעלות כל מה ש"ש ע"ב ר"ש"ח דז"ח לח"ן לח"ח:

יך

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

יב

ל"ל ח"ס כצ"ר נחשכו כל המוחין דפצ"ם ג"כ צז"ן צק"ש טע"ה א"כ כצ"ר נחשך ה"קונס וא"ן חס"ר רק זווג א"כ מה ע"ן שאלו עושים כל סדר הצנן ע"י ק"ש ועמידה דשחרי"ת וי"ל שהוא צז"ן הפצ"ים וק"ש טע"ה הוא צז"ן הכוללים דכ"ד טע"ה חוגם הוא צכ"ח ועי"ן צמ"ש צק"ש המעצ"ר יע"ש שער הכוונות דרוש א' דק"ש דיו"ל:

סידור תפלה דהרש"ש

מג

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

לסח"ן בג"ה דס"י דמ"ה וצ"ן דפר' ג' הודות חילון אמלעי ופנימי דאוי"י דפר' אמלעי דז"א דטסיס דאלילו' ודטסיס דתחתונה דאבי"ע :
מקיפי ל"מ יוד הוה הוה מקיפי ג' כלים מוחין פנימי דצ
ל ג' כלים דאוי"י דפר' ג' הודות דפר' אמלעי דז"א דנו' ד

הַמַּעֲבִיר תְּבַלֵּי שָׁנָה מֵעֵינֵינוּ יְכוּיִן לְסַלֵּק טַלְמוּד הַמוֹחִין דְּאֲחִיר וּפְנִים

דמ"ה וצ"ן דמ"ה ומ"ה וצ"ן דצ"ן דמ"צ דא"א ודס"ג (דאז"א ויססו"ס) ודמ"ה (דז"א) מפרלופי אחור ופנים דמ"ה וצ"ן דנוק' הנק' מדת לילה דיום שטבר, ויכוין להמשיך המוחין דע"צ דא"א לס"ג שסס (או"א ויססו"ס) הנק' עיני

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

וְתַנּוּמָה מֵעַפְעֵינֵנוּ : יכוין להמשיך המוחין דע"צ דא"א ודס"ג דאז"א

ויססו"ס למ"ה דז"א הנק' מדת יום ומהז"א ימשיך הארת כל המוחין הנ"ל לצ"ן שביא הניק' הנק' מדת לילה :

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

למ"ה שהוא ז"א יוד הא ואו הא

ומז"א ימשיך כל המוחין דעס"מ הנז' לנוק' הנק' צ"ן

יוד הוה ווה הוה

כן היא נוסחת הגמרא

וַיְהִי רָצוֹן מִקְפָּנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְגְּמֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְתִדְבְּרֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לֹא לְיַדֵּי חַטָּא. וְלֹא לְיַדֵּי עֲבִירָה וְלֹא
לְיַדֵּי עֶזֶן. וְלֹא לְיַדֵּי נַפְיוֹן וְלֹא לְיַדֵּי בְּזִיוֹן. וְכוּף אֶת
יְצָרֵנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֹד קָדְךָ. וְתִרְחִיקֵנוּ מֵיְצַר הָרָע וְתִדְבְּרֵנוּ

זמרת הארץ

ולוקחתי גיב המיין והכלים דאוי במצואר כ"ז צע"ח שי הנסירה באופן שטיקר המשכת ו"ק דאוי דגדלות ומוחין דקטנוי הנמשכי צק"ש שעה"מ הכל הוא באו"ח חו"ן הפרטוי המזדווגים בשחרות צש"ס שעדיין לריבין צנון להשליי להס ג"ר דמוחין דגדלות דאוי וכל המוחין דגדלות דאצא וחזרת פצ"פ והמשכת הכלי ליקוד דאוי והכלי ציסוד דנוקי דז"א והנסירה זה הוי צו"ן הגדולים דכ"ד שעות וזכו שכתב מורי הרב החסיד צש"ס רי"ו דסמ"צ ר"ל שהוא להנשיבה עתה צרחל צזוג לעשות כלי היסוד דידה ואח"כ להמשי' הטוי דהולדה וזכנ זה ותן דעתך להמשי' בנקודת הלילה כי רצה היא דכל מה שעשה הי' אלהים ציוס צרא אדם על הארץ צמעשה צראשית נעשית צכל לילה כמ"ס הרב צדרושי הלילה שכל מה שנעשה צמעשה צראשית נעשית צנסורת הלילה צלילות השבוע. ואח"כ ויציאה אל האדם פצ"פ אלא שנסירת ר"ב שהוא רמו לצ"ע שלא היו מוחין צז"א כלל ולא רשימו שמאיר צב מנגד כידוע שצלילה עומד הרשימו של הנוחין דז"א מקוף ע"ג ראשו ומאיר צו לבן צר"ה לריך התעוררות גדול צזכרנו וצחקיעת סופר משא"כ צכל לילה ולא צכל יום צתיבת צאהבה :

(לה) האמנם ק"ל צזה הסדר של מורי שכתבנו שבעלים שצק"ש שעה"מ והנסירה של או"ח חו"ן שסס באו"ח חו"ן הכללים של כ"ד שעות והרי הם צנויים אחר ופנים ומזדווגים צזוג דהולדה. צשחרות צנפ"א והכלים דאו"ח חו"ן דלהס וחזרה הם כפולים לכלי והולדה א"כ מ"ס הרב צדרושי הלילה דרוש די ובשאר דרושי' שצלילה עיקר הצוג הוא ללאה ע"י שלוקחת הגוף והכלים של רחל צשאלה והלואה וציוס הוי עיקר הצוג לרחל ע"י שלוקחת הגוף והכלים של לאה צאחה לאה ורחל מדבר שברי הכללים הרי הם צנויים ומתוקנים אחר ופני' כמדוצה והפרטים עדיין אין להס צזוג לא דכלי ולא דהולדה. ותו דל"ל צמ"ס הרב ז"ל צזוג הלילה הוי הכנה לצוג היום דהולדה צש"ס ל"ל לאו דוקא צש"ס וזה דוחק ותו שכל דרושי הלילה צסב"כ וצש"ח וצע"ח אי אפשר ליישבם ולקשרם ולהצניס עם דרך זה של מורי ה"ה זנוק"ל כי אם צדוחק ואין ספק שעיניו של מורי אף הוא ראה מה שראיתי ואעפ"כ כתב מה שכתב. ונלע"ד ליישב עס מה שיס עוד לדקדק צדצרי רצ"י ז"ל שכתב שכל הצווגים של הלילה הם הכנה לכל הצווגים של היום שסס צזוגי דהולדה שצלילה אין צזוג ללידה וצתיקוי' לאה שס צסב"כ כתב חז"ל ידע כי צונות כל אלו המזמורים הם צזווגא של לאה ושיגורה ולידתה צסוד וחקס צעוד לילה וצוי' ע"כ ושס צשס **אלד** כתב ומכוין כי שס זה הוי צכוד הלידה של לאה וכ"ן מס' הגלגולים הקי' כ"ו די' כ"ז שכתב שיס נשמות הצלות משיצור לאה מח"ל ואילך ויס נשמות מאילת השחר עיש"צ מופרחים אוננו לומר שצלילה צק"ש שעה"מ נעשים הכלי של או"ח חו"ן הכללים שנים מזדווגים צנפ"א להולדה וגס נעשית צלילה הכלי חווג ללידה צק"ש שעה"מ ללאה וזו הלאה הוי הפרטית הלוקחת הכלים של רחל הקטנה צשאלה והלואה ואח"כ לוקחת אותה רחל לצנין הפר' שלה ומה שצריך צזוג כפול צרחל צש"ס מאחר שכבר לוקחת הכלי מלאה הוי שמאחר שעיית הכלי צלילה הוי לצורך לאה אינו מספיק עתה אותו הכלי לרחל ולריך לעשות צזוג כפול עה שלוקחת הכלי מלאה ושניהם כ אחד טונים כזו שייהי כח צרחל לעשות כלי ציסודה וצזה אחי הכל ע"ג ולריך לבין צק"ש של הלילה כמה אופני כונה לכלל ופרט. באופן שכל מ"ס צדרושי הלילה וצפרט צדרוש אי' צענין צרכת המשי' צש"ס נעשה צויג צו"ן וצלילה הנוקי' נקי' אישון צת עין ונקי' ללע וחזרת לנקוי' הכל הוי צסוד הלאה הפרטית וכן סוד צרכת המופיל שייך דוקא לפרטית ולא צו"ן הכולל זולת קוד הכלי הנקורה. הוי צסוד הכולל דכ"ד שעות צזווגי'הו להולדה הוי צנפ"א וגס לריך לעשות הכלי צו"ן הפרטים צזווגי'הו הוי צש"ס וצמדוצר דהיינו שטיקר עשיית הכלי צלילה דפרטות

זמרת הארץ

דפרטות הוי ללא שמועיל נמי לרחל המזדווגת ציעקצ צשחרית צש"ם :

(ל) **ועתה** נסדר קדר הכונה של נסירת כל לילה לפי האמור הכה קודם שתאמור פסוק צשכמל"ו תבין שהמוחין שנמשכו צז"א צעת ק"ש ממושך כז"א הארתן לנוק' ומתפשטים בכל גופא לבנין פרי וכללותם נמשכים ציסודה וה"ם כ"צ אחוון ובחוס מנלפ"ך אחד ואח"כ תבין לסלק המוחין מהז"א הכולל דכ"ד שעות דזווגיכו צנפ"א וגם מהז"א הפרטי דהוי צש"ם. אח"כ תבין לקבל עליך די"מ צ"ד כמודע ולהעלות נפשך להיכל אהבה דהק"ק דצרי ולצרר משם מפלים ואורות דרפ"ח דז"מ דפניי ואחור דפניי ולהעלות למיין עם נרנח"י שלו עד ז"ן דלילות ואז מסתלקי מהז"א הכי ללמים דאוי"פ דאחור דישאר"ת שהמוחין הם עסמ"צ עם לבושיכן שהם צי קס"א וקנ"ג וקנ"א עם הנרנח"י שהם הכווית צינוקוד הידוע והחכמות והחסדים שבהם שהם כל הלל דאצא מסתלקים מתוך נרתקן שהם גה"י דאצא דהיינו די"ם ועומדים הם ונרתקן לאוי"מ ע"ג רישא דז"א והבינות והגבורות שצ"י ללמים שהוא הלל דאומא דהיינו תצונה להמשיך צתוך הנוק' ולהמשי' לה המלי מו"ם דז"א לוי"ם דידה שהם מספר עשר רצועי הווי"ת פשוטות ויכוין לנוסרה מהז"א ולהביאה לפני הז"א ועתה לוקחת מתי כ"צ אחוון אחריי וגם מנלפ"ך צי וגמר חוחם היסוד שצה ועולים לחיק או"א ויכוין להעלות החכמות והחסדים העומדים לאוי"מ ע"ג רישא דז"א עם הנרנח"י שלו עם רפ"ח נילולין דצירורי ז"מ דפנים כל הכונות דצאהבה ואח"כ יכוין לחזור המוי צז"א אחור ופניי דאחור ואוי"פ דפנים ע"ם צרוך אהב דמגן אברהם [א"ה צם' ק"ש שעה"מ שבידינו כתוב תחי נמשכים אל הנוק' ואח"כ מסתלקים מן הנוק' ומתפשטים תוך הז"א כמו מלך עוזר יע"ש וכן הוא צני"ש די"ח ע"צ] ואח"כ יכוין לעשות הזווגים דז"ן הגדולים דכ"ד שעות וגם הזווג דז"ן הקטנים [א"ה ע"י ג"ש די י"ג ע"ד שכתב וז"ל אצל נוק' דפרטוי דתפוי לריך לעשות לה כלל ורוחא אחר הנסוי צעניי] ללורך הכלים ולהמשי' מו"א הרי"ו התחתון ונלע"ד שיכוין בהסתלקות דמוחין מו"א הכולל שהם ע"צ ולבושו קס"א ונ"ה ולבושו קמ"ג וצ"ן ולבושו קנ"א ועד"ז. צמוחין דחי המתלבשים ויכנסים תוך הנוק' להגדילה עם הנרנח"י דאוי"פ עם הנוק' פידוע וגם להמשיך להם ההווי"ת צריצוע כדי להחזירה פצ"פ כנז' צתחילת צאהבה וכל זה צז"ן הגדולים וצז"ן הקטנים להמשיך לנוק' חלי מוחין דחי שנכנסו צק"ש שעה"מ שהם די אה"י מוח הבינה ודי אה"י מוח הגבורה שאלו הם מוחין דנוק' ונק' מוחי אוי צערך החכמות והחסדים שהן דבורי ונק' מוחי אצא והכי מוי נוקצין וכנסים צתוך הנוק' צעודה אצ"א ודי יכו"י מוח החכמה ודי אה"י מוח החסדים עומדים מקיפים ע"ג רישא דז"א ועולין למיין להמשיך מוחין דפנים :

(ז) **ודע** שכשתמשיך הוי"ק דגדלות דחי צק"ש שעה"מ לריך שתכוין להנשיך הרי"ו העליון צז"א וקודם צש"כ תכוין להמשיך הארת המוחין שהם קס"א קמ"ג קנ"א שצחצ"ד דז"א שיחירו צגולגלתא דמלכות דנוק' וצצש"כ נמשכים הם עלמס צחצ"ד דנוק' וזהו מלכותו מ' שהוא הז"א עיון צע"ת סי נוי"ד ומיין פ"י וצעו"ת דרוסי הלילה וצ"י רוב"ק יחוד הנו' וצין תבין מה שכתבתי ואינו כמו שנראה מוס"כ שצחחילה נמשכין המוחין צחצ"ד דלאה ואח"כ לבין שיחירו המוחין הנו' צגולגלתא דילה ממתה למעלה וכן סידרו המסדרי וכן ראיתי צסידור נורוי הרב זלה"ה והללע"ד כתבתי וכן אני מכוין וצא ועם זה שכתב נורוי הרב זלה"ה שיש זווג ועיבור בכלל ופרט יוצן דצרי רצוי האר"י שכי צסה"כ צדרוש אחרון דסוכות וז"ל ודע כי המשך זמן העיבור הזה הוא נמשך מיום חי עלת עד יום ז' ש"פ וכו'. אמנם שאר העיבורי הנעשים משאר הזווגים וכו' כי צו ביום של העיבור וזווג היא יולדת וכו' עכ"ל ע"ש כי זה מדבר צזווג הכולל של יו"ן הכולל של ז"ן הגדולים של כל השנה וכל דרוסי הרב מרן האר"י זלה"ה

דו"א לים וקונא ונס להמשך זה הארה מס' סרקי הגה"י
דו"א לים ספירותיה כנ"ל עס ונסכר בדרוש הנסירה דר"ה י"ג ג
והוא מברכה אהה חוון עד ברכת הצינה הם מספירה
לספירה וברכה על הדיקוס ומשכן ואת למח מס'
צקין טו' :

ובולם הם י"ב עיקין מאהה חוון עד שמע קלטו והוא
המשנה שנית וסדרם הוא כמשנה ראשונה שהם

כ' עיקין א' מו' חסונות וא' מג' דכל כפי' מס' דו"א ש"ן ליקן
לז"ס ונצ' דכל ספירות מס' (ה) דניק' ובודאי שמע"ת י"ד מה
מטות פ"ד הגו' בסוף דרוש שיש שלום ענין ארבע וקפ"ח שהם ח"ת ט"ל
בד' מוחין שבכתב כי הברכה גדול הוא כנודע :

וענין וזו דשים שלום חוון דנפילת אפיס כבר הוא תבואה
בהקדמת ברכת הגות; לשני ובהקדמת ברכת המצטר
כי וזו דשים שלום הוא וזו דישקב ורחל פרעית דלוחי יוס
חוון דנפילת אפיס הוא חוון הכוללים דכל הכ"ד שעות
י"פ :

(ו) **י"ט** דפסח שחל להיות בשבת ל"ל ברכת מצין ז'
כשאר י"ט שחל להיות בשבת אפי"ש שגראה שאין
לה מקום מ"מ ל"ל גם כליל פסח שחל להיות בשבת פון
שהחכמה בתלמוד שבת דכ"ד ולא חלקו בין פסח לשאר
י"ט ולוחי החילוק שכתב הר"ן הוא פסחא. (ו) :

וענין (ח) ברכת העומר לבני ח"ל ודאי ל"ל אחר ערבית
כשאר לילות כי אין לה שייכות עם הסדר כלילה זו

לבני חו"ל כי מטת ספירת העומר היא מלוח עבה דלוחי"א
שהם בשני פרט' חג"ת ונה"י הכוללים דיון הכוללים כנודע
והסדר כלילה זו לבני חו"ל הוא ממטת דרבק בהם ביסוד
שהם פרטופי יקבב ורחל כנודע כח"ש פנין ח"ע ומל"ת
בהקדמת סדר הקרבנות ע"ס ולפיכך ל"ל ברכת העומר חיקה
אחר ערבית דיו"ט ב' ולא יאחרנה עד אחר הסדר שאם
יאחרנה הרי גורם לתת אחיזה לדחינו' בכלי מוח החכמה
אשר כבר נסתלקה אחיזתם ממנו כח"ש הרב ז"ל כי כפי
סדר המשכת המוחין כך סדר ביסול אחיזתם לפיכך לר"ך
להסיר מאד לאחריה אחר ערבית ולא יאחרנה עד אחר
הסדר כח"ש ק"ח המוקבלים :

שאלה אם יש לבין בתפלות ובמלות ובפעולות שבת
ובימורי' בימי העומר כשאר ימות השנה או אם
יש שינוי :

לכאורה נראה שאין לבין כלל בשום טעם חוון מכוונם
המשכת המוחין שכסדר העומר והו לא משני
פחד הקלי' שלא יתאחו כנודע (ע"ז ע"א) כח"ש האר"י ז"ל
כי אחר עבור יוס א' דפסח ונסתלקו המוחין חוזו החלוטים
להתאחו אבל לא אחיזה נמורה כנחמילה כי כבר נחבטלה
אחיזתם הגדולה וחוזו להתאחו בדמים ההם ואז נכנסין
המוחין כסדר המדריגות וכפי סדר כריסחם כך הוא סדר
ביסול אחיזתם לאט לאט בהמשך ימי ספירת העומר שהוא
ענין שבעת ימי נקיים ואז נספרת מסימחא ונמורה להסיר
בג השבועות ואז חזרה להרוג עמו ע"כ מדרוש ג' דרד"ש
הפסח ע"ס. וכן בדרוש ב' מדרושי העומר כתב חו"ל ואחר
עבור יוס א' של הפסח מסתלקין כל המוחין המזכר וסוד
לקדמותו לבחי' תלה כלילן בתלה טו' :

ואח"כ מליל שני ואילך אט חוזרים להמשך המוחין כח'
אשר נכנסו כליל פסח ונסתלקו ופחה חוזרין להכנס
כפי סדר המדריגות כל מדרגה ביום שלה על יד מלוח ספירת
העומר טו' לפי שאי אפשר שיזדווגו זו"ן עד היותם שבעה
ספירות חב"ד חג"ת מלכות נטיים ומתקנים ואז חסיה היא
ראויה אל האונ ע"כ ע"ס :

וכן בדרוש שביעי של הפסח כתב חו"ל ענין כל סמ"ס
ימים

ב' דרש"י ורבינו סס ודוקא במנחה במקום תפילין דר"ה
יבשאלין לו אז דיו בר"ם ולא דרש"י ולא הונדו את שיהם
יחד כיון שלר"ך נכתלה דר"ך שחול במקום כסדר בשער
התפלות ודיו לבא מן הדין :

עז (א) על ברכת העומר ליל ב' של פסח לבני חו"ל אם
לא יבדך עד אחר הסדר כח"ש כס' תמות ימים
והרמ"ז ז"ל ומסעם האתור שס או שיבדך עם הגבור אחר
תפלת ערבית קודם הסדר עכ"מ :

(ח"ן ע"א) **וראיתי** את השאלות אשר שלחו מפכ"ת
מהם לשאלו דברים העומדים

ברוחו של שולם ממני חרפת ארס נכזה וגמאס בער
ולא ארע אמנם ראיתי כי לא עם השב כי נלפ"ד כי
עדין לא נשתייט בסדר לימוד עין חיים והכנת דבריו ע"כ
אמרתי אל לבי לשלוח להם קונטרסים של ברכות השחר מן
סדר סדר הטונות אשר התחלתי לסדר לפלמי הנקרא :
נהר שלום וגם קונטרסים מתחילת הקדמת הסודר
הגו' הנקרא : **רחובות הנהר**

וכשה"י ממה שיחתרש מן הסידור המזכר ומההקדמה האזכר
אשלה להם בעה"י ובכן ישאוו דעותינו בהכנת דברי הרב
ז"ל אמנם חלוחי היא שיחת לב בדברי' האמורים שס ובפרט
במה שכתוב בהקדמה שבה נכללו ונסתמו דברים גדולים
וסודות נעלמים להסקיף עליהם פעם ושתיים בהשקפה טובה
כראוי וכנכון כי לא דבר רק הוא והנה עירי בשמים וסודי
במרומים כי כל הכתוב שס כולם דברי אלהים חיים האמורים
מפי האר"י ז"ל למהרמ"ז ז"ל ואין עוד מלבדו ואפי' בדברי
שאר תלמידי האר"י זלה"ה לא למדתי ואין לי מגע יד בספרי
המוקבלים לא ראשונים ולא אחרונים ולא למדתי בהם ואין
לי ידיעה מהם כלל כי גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה
השולם שכן האמת ולפיכך אמרתי שישינו בהם כי הם דברי
הרב האר"י ז"ל ופי"ת יחיר עינינו בתורחן כי"ך וזכו יתרו
כל השאלות ממילא ואם אחר זה נשאלו מהם אחס
שאלות ה' יתברך יתן בלבט בינה להבין ולהשכל :

אמנם ענין חווי או"א בברכת אטוס להוליא המקיפים
דו"א הנה כללית הפנין בקיבור גדול לפי הפשט

הוא כי בדרוש השני מסדר (ב) תפלה שמרית עם דרוש
השני בדרושי ר"ה הם א' והם בפנימיות דחלוטיות דאלילות
שהוא באלילות דחלוטיות דחלוטיות דאלילות כי מלוח התפילין
שהיא מלוח מעשיות שהיא בחלוטיות היא בחלוטיות דחלוטיות
דאלילות שהיא בני"ע דחלוטיות דחלוטיות דאלילות ואלו
המקיפים הנקרא תפילין הנמשכים בברכה אבות שהיא מטה
בדבור הם בפנימיות שהם הגשמות של זה החלוטיות שהיא
באלילות דחלוטיות דחלוטיות דאלילות וכח"ש הרמ"ז ז"ל כי זה
בחלוטיות וזה בפנימיות ואלו יולאים מוזוג אור מקיף דו"א
ואינם הל"מ דללס אמנם שני ללמי המוחין דאור פנימי (ג) דחב"ד
דו"א (ע"ב) כולם נמשכים בק"ש ושי ללמי המוחין דאור
מקיף הנמשך מחג"ת דו"א נמשכים בברכה אבות :

אמנם דרוש הד' בברכה אבות שבו נאמר שבק"ש נמשכים
המוחין דאור פנימי דו"א (היולאים מוזוג כלי

היולאים מוזוג מכלי סכ"י) האמלשי שלהם כל זה הדרוש הוא
בחלוטיות דפנימיות שהיא בני"ע דחלוטיות דפנימיות דאלילות
ודרוש השני מדרושי הק"ש עם דרוש הראשון והשני מדרושי ברכת
אטוס הם בפנימיות דפנימיות דאלילות שהיא באלילות דחלוטיות
דפנימיות דאלילות (ה) :

ובענין ברכות האמלשיות הנה תפילת דרוש השני
הוא בפנימיות דחלוטיות ושאריה הדרוש הוא
בפנימיות דפנימיות והוא כי לר"ך לבין להמשך מוחין מ"ס

הגהות וביאורים (ה) פ"ל שאלס ס"ז : (ג) שפ"ט כניס דף י"ז פ"א : (ב) ע"ס דף קל"ט ע"כ : (ד) ח"ס נלפ"ד שפירנו הגו ז"ל הוליא זה שפ"ט בספר
סכמות בדרוש שני דפנימיות נחיות אחיות י"ט דרוש ומשנה ע"ס כל ע"ס רביע ע"ס : (ה) פ"ח דף קפ"ט פ"ל ד"ס כס"ג : (ו) סדר
גל שאלס ס"ז : (ז) ש"ן דניס כפנימי ק"ש : (ח) סדרן של שאלס ס"ז :

קריאת שמע

מא

דאימא, ולהוריד ד' מוחין דכינה הנעשים מזרעות
וכתפין לבינות ועטרה דגבו דאו"א, וצריך לי
תלמוד*.

ג ע"א

מה. מ"ש במלת ישראל ביוצר מוחין עם מקיפי
הל"מ המלוכשים עם המוחין דיניקה
וכו', וכו"ק דגדלות ג"כ ע"ב ע"ש. פירוש הדברים
שהצלם המלכיש המוחין הוא ממוחין דפרצוף
שעליו, דהיינו ישסו"ת הנעשים צלם למוחין דז"א
שתחתיו הן למוחין דקטנות והן למוחין דגדלות.
גם מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא
דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחיצוניות,
וכנוכר בדרושי ר"ה שהוא בפנימיות דחיצוניות
כנודע, וע"ש במלות אלהינו ואלהי אבותינו. ומ"מ
משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת
אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחינת או"מ.
וג"ל שכתב בן כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם
ממקיפי או"א ויש במקיפים ככל מה שיש בפנימים,
א"כ בק"ש שנכנסו הפנימים גם קוצא דשערי
היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א.

מ"ש בד' דאחד להמשיך לכתר דלאה ד' אלפי"ן
פשוטים דד' לבושי"ן דד' מוחין דכינה וכו',
ר"ל ד' מוחין דז"א שמצד צלם דאימא.

גם מ"ש במלת ועד להמשיך מזו"ן דאצילות
מוחין פנימים לאו"א ועי"ז יזווגו וימשיכו
מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דבריאה, עיין בנהר
שלום דף מ"ה ע"א [בנד"מ דף כ"ח ע"א], ושורש
הקדמה זו היא בדרוש ב' דתפלת השחר ודרוש
ה' דק"ש עי"ש. ומוכח שם דהשתא נעשה מקיפים
לבריאה דומיא מה שנעשה לאצילות בעמידה, וכי
היכי דהתם לזו"ן, אף הכא המקיפים לזו"ן. ויש
מי שפירש במ"ש כפרק ד' דשער סדר אבי"ע
בסוד יוצר אור ובורא חושך, דזו"ן דבריאה יש
להם בחינת מקיפים ואו"א אין להם בחינת מקיף.
מו. ענין ברכת המפיל היא בזו"ן דכ"ד שעות

כמבואר בהקדמת המעביר לש"ש ז"ל וכמ"ש
בסידור שבידינו ג"כ. ואעפ"י שכתוב שם קודם
הכרכה בתפלה ליקבה"ו וכו' היא בפרטים כענין
זווג יעקב ולאה אשר יש בה ג"כ סוד הנסירה
כמבואר בדרוש ד' ובדרוש א' דהלילה חוץ מנסירת
הזו"ן דכ"ד שעות. ומ"ש בסיום התפלה ויאיר א"א
בשם ע"כ וכו' היא ככוללים. וראיתי להרכ אביגדור
בכ"י דף כ"ח ע"ב [בנד"מ דף י' ע"א] שהבין
שהיא בסוד לאה המזדווגת בחצות שהיא הפרטית.
ותמהני עליו אעפ"י שמדברי מהרח"ו דלשם נראה
שהבין כוותיה, מ"מ הו"ל להביא סברת רבו ש"ש
ז"ל שבהקדמת המעביר. וגם מ"ש מדבריו דבק"ש
שעה"מ נעשה סוד הנסירה דו"ק דאימא שנכנסו
כו"א הפרטי מלאה הפרטית זווג דכלי והולדה
בלאה. ממ"ש בדרוש ד' לא משמע הכי, שכתב
שזווג זה דיעקב ולאה נעשה מעצמו שלא ע"י
ישראל ותפלתם, משמע שאין לכוין אלא להמשיך
הו"ק דגדלות דאימא בק"ש, וממילא בסוד השינה
נעשית הנסירה ובחצות יהיה הזווג והלידה, והו"
שנרמז רמז בעלמא בתיקון* לאה זווגם ולידתה
בשם אל"ד, ועיין בנהר שלום דף ס"ט ע"ב [בנד"מ
דף מ"ה ע"ד] סי' יו"ד. גם מ"ש שם שממשיכין
בתחלה מוחין דאו"פ דפנים ואח"כ נעשו הזווג
דכלי בחיק או"א, אין האמת כן, ועיין בפ"ט משער
המוחין, דאם כבר נמשך להם מוחין דפנים אינם
צריכים להעלות לחיק או"א אלא בהיותם במוחין
דאחור נגסרים ועולים בחיק או"א ומזדווגים בסוד
כלי וחוזרים למקומם ואח"כ עולים צלם דיש"ס
דאחור עם הכירורים בסוד מ"ן וממשיך מוחין
דפנים וכמ"ש ש"ש ז"ל בהקדמת המעביר וכמ"ש
בסידור שבידינו. גם מ"ש שם דקודם ברוך שם
כבוד להמשיך הרי"ו העליון לז"א ויכוין להמשיך
הארת המוחין ב' קס"א קמ"ג קנ"א שבחב"ד דז"א
שיאירו בגולגלתא דגוק', ובברוך שם כבוד נמשכים

י"ג ע"ב

הם עצמם כתב"ד. והנה קס"א וכו' שכתב הם דו"א הכולל שגם הם ס"ל נ"י קס"א וכו' כדכתב שם וניתנים לנוק' הכוללת רחל, ובסידור שבידינו כתוב להמשיך חח"ן בג"ה דת"י הרי"ו התחתון לחב"ד דנוק'. ובאמת דא ודא אחת היא, שהרי"ו התחתון שנמשך לז"א הם מוחין שלו ומשם מאירים בתחלה לחב"ד דנוק' ואח"כ נמשך ליסוד ונותן לה סוד הרי"ו. אבל מ"ש שתחלה נמשכין לגולגלתא ואח"כ לחב"ד, בכוונות כתוב כהרב ש"ש ז"ל, ומה שהביא ראיה אינה ראיה כנראה לשם. ונ"ל דכוונה זו היא דוקא בק"ש שעה"מ וכדמוכח מדברי הרב, ומ"ש בסידור בק"ש של היום בברוך שם כבוד להאיר מחב"ד דלאה בגולגלתא דילה טעות סופר שהעתיקה מק"ש שעה"מ, וכנראה ג"כ מסידור הארוך. גם כתוב שם שסוד הנסירה דו"ן הכוללים יכוין אותה קודם בשכמל"ו, ובסידור כתוב אח"כ, בזה אין קפידא באיזה מקום שיהיה. אך לא ידעתי למה לא כתבו בסידור בפסוק רוממות אל בגרונם כוונת הגרון כדכתב הרב בדרוש ה' דק"ש ונרמזה בדרוש ה' דשכיבת הלילה. ומ"ש **בברכת המפיל דע"י הפלת הדורמיטה חוזר ומסתלק הכלי דמ"ן דילה שהוא ההוא רוחא דשדי ז"א בכיאה א' ואז חוזר א"א ומאיר אליה וכו' והנוק' הנו' שא"א מאיר אליה היא הנוק' דיום שעבר כנו'. ושורש כוונה זו היא בדרוש ח' מדרושי הלילה. ובאמת **המעייין בהקדמת המעביר יראה שדברים קשים ההכנה, כיון שהנוק' דיום שעבר מעולם לא היתה לה כלי אלא היתה בנויה בסוד מוחין דאחור ובליל ב' ננסרת ועולה לחיק או"א לקבל סוד הכלי. ואפ"ל במ"ש בשער הנסירה פרק ג' מ"ב דזווג הכלי הוא האי רוחא דיהיב בה ממוחין דו"ק סוד הקטנות שבו. ואעפ"י שבפרק ט' משער המוחין כתוב שזווג הכלי בחיק או"א אחר שניתנו מוחין דאחור דגדלות וננסרים****

זו"ן אח"כ ועולים* לאו"א ונותן לה שם סוד הכלי, י"ג ע צ"ל דהא והא איתנהו. ומזה תמה ש"ש ז"ל בפרק ט' משער המוחין דף כ"ג ע"ב [בשמ"ש אות ה'] דלמה אין אנו עושים בשחרית במלת באהבה סוד הכלי, וא"ת דכבר נעשו בחצות הלילה, התם לא נתקן רק סוד הכלי מבחינת גדלות דו"ק שנכנס בסוד ק"ש שעה"מ ו"ק דגדלות, ובחינה זו הנזכרת בפרק ט' היא מבחינת מוחין דאחור דגדלות גמור. ותירץ דאף בחצות נעשה כלי ורוחא דנוק' הכוללת ובשחרית צריך לתקן כלי ורוחא אחר הנסירה, ומ"ש בק"ש שעה"מ שנכנסים הו"ק הוא לפרטים אבל לכוללים נכנסים מוחין שלמים דאו"א כנודע. נמצינו למדים שנעשה סוד כלי מסוד הו"ק וגם נעשה מסוד מוחין דאחור השלמים. וא"כ בליל ב' שהיה סוד הרורמיטה נסתלק הכלי שנעשה לה ביום שעבר משעה שנכנסו לז"א מוחין דקטנות כפשט לשון דשער הנסירה, ועכשיו בליל ב' כשנמרת סוד הנסירה נעשה לה בחיק או"א סוד הכלי ממוחין דאחור השלמים. אך לשון ש"ש ז"ל דפרק ט' דשער המוחין אינו מדוקדק לפי"ז, שכתב בק"ש שעה"מ נעשה סוד הכלי ורוחא, ובאהבה אחר הנסירה נעשה סוד הכלי ורוחא דפרטים, וב' בחינות אלו הנו"ל הם שקראם שם כלי ורוחא כנראה שם. ועיין במ"ש בעניותי בכוונת ר"ה באות י"ד בזה, וצ"ע.

מז. מ"ש בסידור להפריד הדבקים ס' אתוון שהם כנגד הו"ק דמ"ה וב"ן דו"ן הדבוקים יחד אב"א כ"א כלולה מי"ס שהם ס' וכו'. דברים אלו סובלים ב' פירושים, דמדברי הרב מבואר שהוא ע"י החסדים הנכנסים בק"ש מתחלת ההפרדה דנוק' מז"א, וע"י ברכת אבות נגמרת הנסירה, וזו הנוק' היא רחל הנפרדת מז"א. וכתוב שם, ונלע"ד ששמעתי ענין היותם ס' אתוון בהיותה דבוקה בו"ק דז"א וכ"א כלולה מי"ס הרי ס'.

אם גי' מה" אונות

איהיה

אלהיך הוא יודיך הוא
אלף למד פא הוא אלף יוד ואו דלת הוא אלף

אמרת' מטרה גי' מנ" אונות יהוה

יוד הוא ואו הוא
יוד ואו דלת הוא אלף ואו אלף ואו הוא אלף

אם אמרת' מטרה פת' הוא סס' מלה גי' מה' ועסר אונות' ע' דת' אם אמרת'

ומילוף מזה הוא סס' ימ"ץ ע' רגלי חסדך יסעדת' **יוד הוא ואו הוא**

לגלי גי' רמג' ועס' מט' רת' ופת' אם אמרת' מטרה ול' כוללים דתיבנ' אם

אמרת' וכו' עולים סמט' ל' אהיס היוצאים מל' אפ"ן דק"ג מה' כזה

יוד הי' ו אלהים ו הי' יוד ה אלהים ו אלהים ו ה אלהים

חסדך יהוה יהוה יאהרונהי יסעדני רת' גי' כ"ה אונות דמ"ה

יוד ואו דלת הוא אלף ואו אלף ואו הוא אלף

אח"כ יאמר

לשם יחוד קב"הו בדחילו ורחימו ורחימו ורחימו ליחדא סס י"ה ב"ה ביחודא
שלים יהוה בשם כל ישראל הנני הולך לישן להטלות נה"ן ליסוד
דנ"ק לז"א להיות לה למ"ן בשת הזווג בחכמת הלילה דוגמת עליונה לז"א אשר
הפיל עליו המאטל תרומה ניסן בהסתלקות ממנו ינהי דיספוט להכנס בלאה
ולבנותה ולהביאה בחכמת להזדווג עם יעקב ונשמתו עלתה אל אימא עלאה
להיותה למ"ן בשת הזווג בחכמת להמשיך לו מנחין חדשים מנהי דא"נא עלאין
(הנני בא לקרות ק"ס שעל המטה כאשר תקנו חז"ל

ויהי רצון מלפניך ה' א"נא שבכח סגולת אמיתת ברכת המפיל שאומר וכל פרטיה
וכוונותיה שאכונן שיטלו כל חנ"ן של טיבא' הקרי והזרע שיבאו ממני ומכר

שמך בית ישראל שלא במקום מלכה ויעלו מתוך הקלו"ל תנך יסוד דנוק קדישא לוא ויאיר א"ל
 בטס ע"ב א' טס ב'ן סג"ל ב'הספלק הארתו מטס ס"ג ונכה הארה יהיא בטס ב'ן תיסד ותבנה
 ותבונן ותשמוד לפני המלך פ"ב ותתפך ובעה לטס ע"ב ויהי נועם ה' אלינו עלינו וכו' "

ברוך להמשי' טפט והארה חכ"ע לב' זונג' דעתי' נא"ל
איהיה יהיה

להמשי' טפט מזונג הפעמי' דחכ"ד דמ"ה נב"ן דא"ל לזונג פעמי' דחכ"ד דמ"ה נב"ן דא"ל ויטפוט' "

אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון

להמשי' טפט מזונג חילון דחג"פ דמ"ה נב"ן דא"ל לזונג חילון דחג"פ דמ"ה נב"ן דא"ל ויטפוט' ולהמשי'

אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון

אתה איהיה יהיה

להמשי' מיסוד דחכ"ד דאבא נט"פ עמ"ב עם ה"ה ליסוד דחכ"ד דא"ל ותבונה

אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון

להמשי' מיסוד דא"ל ותב"ן בל ה' שמות הנז' לחמשי' מ"ב דע"ב הנ"ל ומילניו עם נח"י דקיה
 דנוס דנוס' לכח"ב דח"סן דחג"ת דחג"ת דמ"ה
 (ב"ן דמ"ה דז"ע)

אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון
אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון	אלהי יוד ויון

זיכור ^{אוצר החכמה} בניהו בן יהוידע דגמש יג

אותי וישם 'אעוזה עם ישיה אותיות בניי סיה וקסיג שהוא
ססי סק"ח ויכוין להאיר בהם בקסיא שהוא ססי עינד ובניה זו
סועיל אל האדם סאר.

יוד הא ואו הא, אלף הא יוד הא, גיי סקח

להאיר בהם בקסיא אלף הי יוד הי גיי עינד עיה

אחיכ יכוין לישם ארד עיה גיי לאה כי הוא סוד לידה לאה

יכוין בכיב אותיות שבו וכדי להשלים כ"ז אותיות שבתם הולד נוצר יכוין
אחר נסרו את תזמור לחי אותיות בנצפ"ה שחם תגברות שביסד רנוק' שעתח
אחד חצות סתמהקות

(א) חנז צריך שתבנה בסמעה בכל לילה על עזוהיך ותבקש מלשני השי"ח
סחילה לכן תאמר זה בבניה ובקשה:

לְמַנְצַח (א) מְזִמּוֹר לְדָוִד : בְּבוֹא אֲדָיו גָּתָן
הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שָׁבַע : חָנְנִי
אֱלֹהִים כְּחַסְדְּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מִחַה פְּשָׁעֵי :
הָרַב כִּבְּסֵנִי מֵעוֹנֵי וּמַחֲטָאתֵי טְהַרְנִי : כִּי
פְּשָׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתֵי נִגְדֵי תָּמִיד : לָךְ
לְבָרְךָ חַטָּאתֵי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן
תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בָּעוֹן
זוּלְלַתִּי וּבַחֲטָא יַחַמְתֵּנִי אֲמִי : הֵן אָמַת

חסצת

(ד)

ספר נהר שלום

ענין

יית אב"א שטולים לאו"א ושם מקבלין מוחין דפנים וגשמיים וחזורים פנ"ס. שער פנימיות וחילוניות סוף דרוש רביעי פ"ט :

בונה גדולה לקצירה חפלה של יד כזרוע פיין כביאור ארצה רבא כביאור ד"ה מארי דמוטמא מחד טוק' ט"י פ"ט כי לריבא עוד כונה אחרת וטעם קצירה חפלה של יד כזרוע שמאל עיין בדרוש שלישי דדרושי ק"ט שער המטה :

בונת הזיווג

(ס"ט ע"א) תחילה כנשיקין (ה) יכוין להמשיך יה"צ דע"ב מחכמה דחכמה דא"א ולהגביר דרך ס"צ דבינה דחכמה זו ולהלבישו ביה"צ דמ"ה דו"ק דחכמה ולהלביש ביה"צ דב"ן דמלכות דחכמה ודרך יסוד שהוא הדרך ימיניש לנרון שהוא בינה דא"א ויכוין שהוא חפלה מ"ן ופיה חרין סיפין לקבל טיפה דדטורא והס ב' קס"א מחי"ב עגד יה"צ דע"ב וב' קמ"ג מחי"ב כעגד יה"צ דמ"ה וב' קר"א מט"ה עגד יה"צ דב"ן וב' יה"צ שהס טיפה דדטורא כל א' נק' מ"ב לפי שהב' עליונים יורדים ומחלבים ביה"צ דב"ן שג' מ"ב (ב) וכעגד כל יה"צ ב' אחיה שג' מ"ב כללות ומטיפה דדטורא יעשה החלב של האגד ומחרין סיפין דטוק' מלחת נעשה הדם דהאגד ומהב' יעשה החלב: קול ודיבור **א הוייה ארנ"י** ב גם הם נח' פיסרא דנבונה שניסוד דאימא שדועה ד"א לאליאם למקיף :

ך גם ז"ל (ג) מ"ט בדרוש ד' דברכות אבות כי בק"ט נמשכים מוחין פנימיים דאו"א לחב"ד דו"ן והס מחינת או"א ובעמידה מקיפים לחב"ד מבחי' אלמנית דאו"א ומחין פנימים לחב"ה ונה"י :

ה ובדרוש המקיפים דעמידה הכתוב בדרוש ר"ה כתב שהוא נמשך ממקיף דאו"א :

ן גם בדרושי הגילית משמע שנק"ט נמשכים מוחין דו"ק דאו"א :

ז וכן בכמה מקומות מע"ה כתב כן ושם כתב ג"כ שנק"ט נמשכים מוחין פנימיים דאו"א כנו"ל אבל בדרושי הק"ט כתב שאין נמשך בק"ט רק מוחין דו"ק דבינה וכן בדרושי העמידה ובכ"מ כתב כן וכן בס' ע"ח :

ח וז"ל אם הו"ק דאימא הם מו"ק דאו"א והס הנק' בינה כי כן יסו"ט שהס ו"ק דאו"א נק' אימא בינה כנודע או אם הם הו"ק דבינה מתש לבד או אם הם שני מיני המוחין ונר"ך להסחכל ולהבין איך מקומם אם אחד בכללות ואחד בפרטות או בחילוניות ובפנימיות או במ"ה וב"ן או בשניהם :

ט ז"ל כשמחשבים המוחין דפנים בנוק' במלך עוזר טו' מחשבים בה בתחילת הכלים החדשים ד"א ואח"כ מחשבים בתוכם המוחין במלך עוזר טו' או שאינם מחשבים אלא בכלים דעוק' :

י ז"ל הכלי הנעשה בק"ט של האמה אם הוא לטוק' הטללה הגשמה בלילה אבל ללחה לנר"ך להמשיך טיפת האחרים כי הורחה ולידתה הוא בחלות הלילה כנודע :

יא גם ז"ל אם הו"ק דגדלות המחשבים דו"א בק"ט הם הא' דללס דל' הנק' רוח ו"ק כנזכר בשער המוחין והג"ר הנמשכים בעמידה הם הא' דב' ללמי ל"מ אלא שלפי פשוטן של הדברים א"כ מה הוא ענין דחיית המוחין אפ"ס שיש לישבו בשבוי לנר"ך להשוותם :

יב גם ז"ל אם הו"ק הנמשכים בק"ט הם המוחין דגדלות דג"ר דו"ק שהם הויו"ט כנזכר בשער אנ"ך או אם הם הו"ק דג"ר או אם הם שניהם גם אם נמשכים ג"ר דו"ק דשני ללמי או"א וו"ק דג"ר דאימא אלא שכרוב פ"ח ומ"ט ופ"ח וס' הכוונת כתוב שג"ר דו"ק הם מוחין דאלהים והו"ק דמוחין דגדלות הנמשכים בק"ט הוא הו"ק דג"ר ויש לישבם ולהשוותם כי הו"ק דג"ר דגדלות הם עלמם היו ג"ר דו"ק כי המוחין נחלש ונכללו זה בזה כנודע וכנזכר בשער פרוקי הללס :

יג גם ז"ל מ"ט בשער המוחין דללס סוף פ"ו כי שמות המוחין דו"ק הם באופן אחד והג"ר הם בשלימות הגדלות כנזכר בדרושי הגילית עכ"ל אם כונתו היא שהמוחין דו"ק הם שמות יה"צ אה"י ושמות הג"ר הם שמות שלימים והרי שם בדרושי הגילית נסבאר שזה החילוק דשמות שלימים לשמות חסדים ה' אחרונה הוא ממוחין דאבא למוחין דאימא אבל כולם הם מוחין דו"ק או כונתו לומר שכל אחס המוחין דאמא הם מוחין דו"ק דאו"א ויחס המוחין שלמים דאבא הם מוחין דג"ר דאו"א וכטועפ כי יסו"ט שהס נשמה בינה אימא בריאה והס ו"ק דאו"א ווא"א פילאין חיה חכמה אבא אה"י הם הג"ר :

(ע' ע"א) יך ולפי זה ראוי להבין אך לא כתב סרב ז"ל לבין בשמות המוחין דאבא בעמידה שהיא בג"ר אצילות חיה אבא אלא שיש לומר אמת הוא שהמוחין דאבא הם מוחין דג"ר כנו"ל אלא שכיון שנתבאר בדרושי הגילית שכל אחס המוחין דאו"א הגוכר פס הם מוחין דו"ק אי"ב המוחין דאבא הם מוחין דו"ק דג"ר דאמא הם ו"ק דג"ר דו"ק כי שיפור כח הק"ט לתקן ולהמשיך מוחין דו"ק לבד וטלס הם מוחין דאמא בינה בריאה כי ק"ט הוא כבריאה

רוחא ברוחא דרוש ו שער החילוניות ופנימיות :
ך גם הם זיווג דח"ב י"ה דח"ב ומהי"ד נמשך טיפת ח"ח ניכ"ק לה"ג אה"פ דמ"ן דבינה ה' ראשונה ע"י הלשון דעת המזווגם ראש בו' ודרך הפה יולאים הגבורות והחכמים מחשבים דרך חוט השדרה שהוא ו' דהי"ה עם סיבור סוף הו' ומטם ניתנים למלכות ה' אחרונה. פרק י"ד דמ"ד ומ"ן :

ה גם הם להמשיך נשמות ומוחין ומקיפים לז"ן משרשם העליון מה"י דהכונה דאון דא"ק המלכש בתג"ס ד"א דחוטם ומחשבים פד הפה ודרך חך ונרון המכר ימשך מקול לז"א ומדבור לטוק'. ש' אח"פ :

ן גם הם להמשיך אור הא"ס ע"י כלים של הפה שהם כלים דא"י חכמה שבה מתפשט אור הא"ס להמשיכו אל כבריאה בינה הנק' פה להוליא קול ודיבור ז"ן. דרושי אבי"ט פ"ב :

ז גם הם להמשיך שפע ואור גדול לז"ן משרשם העליון קול ודיבור העליונים ולגלות אור י"ס דבינה העליונה שבה ע"י החכמה מתעבה העליונה חך ונרון חו"ב דבינה לחיים חו"ג שפתיים נו"ה לשון דת"י כללות הפה מל'. פ' במאמר זוהר בראשית מי ברא אלה :

א טוע מ"ט סרב בדרוש הק"ט בדרוש ה' שהק"ט שהוא מ"ט דלוריימא היא בתב"ד ותג"ס והספלה שהיא מ"ט דרכן היא בנה"י וז"ל באהא פרטופים ואם הוא בשבוי או בארך או אם הספלה הוא בנה"י דתב"ד ותג"ס הכוללים ובנה"י הכולל דאורך .

ב וגם ז"ל מ"ט בדרוש המקיפים של העמידה הכתוב בדרושי ¹⁰ר"ה כי כעת יחוד הק"ט ירדו למטה ד' מוחין דאור פנימי טו' ופחה חזורים לרדת טו' פ"ט כנראה שהוא להארים למטה לנה"י בעמידה שהיא בנה"י :

ג גם ז"ל מ"ט בדרושי הגילית בפנין המוחין דו"ק המחשבים כתב"ד ד"א בק"ט שכתב שאח"כ בעמידה יורדים מוחין אלא לתג"ס ד"א ונח"ס לו מוחין אחרים לתב"ד פ"ט הוא להשוותם עם כנו"ל :